

« zurück blättern vor »

SZTAFOK subst. m., ab 1904; ‘dreieckiges Segel eines Schoners, das dem Fockmast am nächsten ist’ – ‘najbliższy fokmasztu trójkątny żagiel na szkunerze’: (1904) 1920 Zarus.Żegl. 34, DOR *W czasie burzy użaglenie każdego statku zmniejsza się do minimum i ogranicza się często do jednego trójkątnego sztafoku.* ◦ 1951 Balc.Ocz. 202, DOR *Płyniemy z wiatrem pod sztafokiem i na takielunku.* – nur DOR (żegl.). ◊ **Etym:** nhd. *Stagfock* subst. f., ‘Fock- oder Vorstagegel einer Yacht’, GRI.

« zurück blättern vor »